

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)**

15 päivänä maaliskuuta 2004 *

Asiassa T-139/02,

**Idiotiko Institutou Epaggelmatikis Katartisis N. Avgerinopoulou Anagnorismenes
Technikes Idiotikes Epaggelmatikes Scholes AE, kotipaikka Ateena (Kreikka),**

**Panellinia Enosi Idiotikon Institutouton Epaggelmatikis Katartisis, kotipaikka
Ateena, ja**

**Panellinia Enosi Idiotikis Technikis Epaggelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis,
kotipaikka Ateena,**

edustajinaan asianajajat T. Antoniou ja C. Tsiliotis,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään M. Condou-Durande ja L. Flynn,
prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantajat ovat vaatineet kumoamaan 27.2.2002 tehdyn komission päätök-
sen, jossa kieltäydytään poistamasta Kreikassa ammatillista koulutusta tarjoavien
julkisten ja yksityisten laitosten välistä väitettyä syrjintää rakennerahastoista
myönnettävän, yhteisön kolmannen tukikehyksen ja erityisesti koulutusta ja
ammatillista peruskoulutusta koskevan toimenpideohjelman mukaisen rahoituk-
sen yhteydessä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit V. Tiili ja
M. Vilaras,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, s. 1; jäljempänä rakennerahastoasetus) 1 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Yhteisön rakennerahastojen, koheesiorahaston, EMOTR:n tukiosaston, Euroopan investointipankin ja muiden olemassa olevien rahoitusvälineiden avulla toteuttamilla toimilla pyritään mahdollistamaan perustamissopimuksen 158 ja 160 artiklassa mainittujen yleisten tavoitteiden toteuttaminen. Rakennerahastot, Euroopan investointipankki ja muut olemassa olevat rahoitusvälineet vaikuttavat kukin osaltaan aiheellisella tavalla seuraavien kolmen ensisijaisen tavoitteen toteuttamiseen:

1. kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden kehittämisen ja rakenteellisen mukauttamisen edistäminen, jäljempänä ’tavoite 1’ — —.”

- 2 Rakenerahastoasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan tässä asetuksessa ”rakenerahastoilla” tarkoitetaan ”Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR), Euroopan sosiaalirahastoa (ESR), Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosastoa sekä kalatalouden ohjauksen rahoitusvälinettä (KOR)”.
- 3 Rakenerahastoasetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että ”tavoitteen 1 kohdealueet ovat tilastollisen alueluokituksen II-tasoa (NUTS II) vastaavia alueita, joiden yhteisön käytössä 26 päivänä maaliskuuta 1999 olevien viimeisten kolmen vuoden tietojen perusteella ostovoimapariteetilla mitattu bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti on vähemmän kuin 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta”.
- 4 Rakenerahastoasetuksen 8 artiklan otsikkona on ”Täydentävyys ja kumppanuus” ja siinä säädetään seuraavaa:

”1. Yhteisön toiminta täydentää vastaavia kansallisia toimenpiteitä tai myötävaikuttaa niihin. Ne suunnitellaan tiiviissä yhteistyössä, jäljempänä ’kumppanuus’, jossa ovat mukana komissio, jäsenvaltio sekä jäsenvaltion kansallisen sääntelynsä ja vallitsevan käytäntönsä mukaan nimeämät viranomaiset ja elimet, joita ovat erityisesti:

— alue- ja paikallisviranomaiset sekä muut toimivaltaiset julkiset viranomaiset,

— talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet,

— muut tässä yhteydessä toimivaltaiset elimet.

Kumppanuus toteutetaan kunkin ensimmäisessä alakohdassa määritellyn kumppanin institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoitusta koskevien toimivaltuuksien mukaisesti.

— —

2. Kumppanuus kattaa tukitoimien valmistelun, rahoituksen, seurannan ja arvioinnin. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien asianomaisten kumppanien osallistuminen ohjelmatyön eri vaiheessa ottaen huomioon jokaisen vaiheen määräajan.

3. Tukitoimien täytäntöönpano on toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden vastuulla kunkin jäsenvaltion erityistilanteen huomioon ottaen sopivalla alueellisella tasolla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission toimivaltaa erityisesti Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamisen osalta.

4. Jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä komission kanssa varmistaakseen, että yhteisön varoja käytetään moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti.

5. Komissio kuulee vuosittain Euroopan tasolla järjestäytyneitä työmarkkinaosapuolia yhteisön rakennepolitiikasta.”

5 Rakennerahastoasetuksen 9 artiklan mukaan asetuksessa tarkoitetaan

” — —

- b) 'kehittämissuunnitelmalla', jäljempänä 'suunnitelma', asianomaisen jäsenvaltion laatimaa tilanne-erittelyä, jossa otetaan huomioon 1 artiklan mukaiset tavoitteet ja keskeiset edellytykset näiden tavoitteiden saavuttamiseksi sekä strategiaa ja suunniteltuja toimintalinjoja, niiden erityisiä tavoitteita ja niihin liittyviä ohjeellisia rahoitusvaroja;

— —

- d) 'yhteisön tukikehyksellä' asiakirjaa, jonka komissio hyväksyy yhteisymmärryksessä kyseisen jäsenvaltion kanssa arvioituaan jäsenvaltion esittämän suunnitelman ja joka sisältää rahastojen ja jäsenvaltion strategian ja toimintalinjat, niiden erityiset tavoitteet, rahastojen rahoitustuen ja muut rahoitusvarat. Asiakirja jaetaan toimintalinjoittain ja se pannaan täytäntöön yhtenä tai useampana toimenpideohjelmalla;

— —

- f) 'toimenpideohjelmalla' komission hyväksymää asiakirjaa, jolla pannaan täytäntöön yhteisön tukikehys ja johon sisältyy monivuotisista toimenpiteistä koostuvia yhdenmukaisia toimintalinjoja, joiden toteuttamiseksi voidaan hyödyntää yhtä tai useampaa rahastoa, yhtä tai useampaa muuta olemassa olevaa rahoitusvälinettä sekä Euroopan investointipankkia. Yhdennetty

toimenpideohjelma on toimenpideohjelma, joka saa rahoitusta useasta rahastosta;

- —
- h) 'toimintalinjalla' jotakin yhteisön tukikehykseen tai tukitoimeen liittyvän strategian toimintalinjaa. Sen osalta määritellään rahastojen ja muiden rahoitusvälineiden tuki sekä jäsenvaltion rahoitusvarat ja erityiset tavoitteet;

- —
- j) 'toimenpiteellä' keinoja, joilla toimintalinja jaksotetaan monivuotiseksi ja jonka avulla toimia voidaan rahoittaa. Kaikki perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitetut tukijärjestelmät ja jäsenvaltion nimeämien elinten myöntämät tuet tai tällaisten samaa tarkoitusta palvelevien tukijärjestelmien tai myönnettyjen tukien ryhmät tai niiden yhdistelmät määritellään toimenpiteeksi;

- k) 'toimella' lopullisten edunsaajien toteuttamaa hanketta tai toimintaa;

- l) 'lopullisilla edunsaajilla' toimista vastaavia julkisia tai yksityisiä elimiä tai yrityksiä. Jos kyseessä ovat perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitetut

tukijärjestelmät ja jos tukea myöntävät jäsenvaltion nimeämät elimet, lopullisia edunsaajia ovat tuen myöntävät elimet;

- m) 'ohjelma-asiakirjan täydennyksellä' tukitoimen strategian ja toimintalinjojen toteuttamista käsittelevää asiakirjaa, joka sisältää yksityiskohdat toimenpiteen tasolla 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jonka jäsenvaltio tai hallintoviranomainen on laatinut ja joka on mukautettu 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti; se on toimitettava komissiolle tiedoksi;
- n) 'hallintoviranomaisella' julkista tai yksityistä kansallista, alueellista tai paikallista viranomaista tai elintä, jonka jäsenvaltio on nimennyt hallinnoimaan tässä asetuksessa tarkoitettua tukitoimintaa, tai jäsenvaltiota, jos se itse vastaa tästä tehtävästä. Jos jäsenvaltio nimeää hallintoviranomaiseksi muun kuin itsensä, on sen tämän kanssa vahvistettava kaikki sen ja hallintoviranomaisen välisiä yhteyksiä sekä hallintoviranomaisen ja komission välisiä yhteyksiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Jos jäsenvaltio niin päättää, hallintoviranomainen voi olla sama elin kuin kyseiselle tukitoimimelle maksuviranomaisena toimiva elin;

— — .”

6 Rakennerahastoasetuksen 12 artiklan otsikkona on ”Yhteensopivuus”, ja siinä säädetään seuraavaa:

”Rahastoista rahoitettavien tai Euroopan investointipankista tai muusta rahoitusvälineestä tukea saavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja sen nojalla annettujen säädösten sekä yhteisön politiikkojen mukaisia, mukaan lukien kilpailusäännöt sekä julkisia hankintoja, ympäristön suojelua ja paranta-

mista, miesten ja naisten välisen eriarvoisuuden poistamista ja näiden välisen tasa-arvon lisäämistä koskevat säännöt.”

- 7 Rakennerahastoasetuksen 14 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään erityisesti, että ”yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat — — tarkistetaan ja mukautetaan tarvittaessa jäsenvaltion tai komission aloitteesta kyseisen jäsenvaltion kanssa yhteisymmärryksessä”.
- 8 Rakennerahastoasetuksen 15 artiklan otsikkona on ”Valmistelu ja hyväksyminen”, ja siinä säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tavoitteita 1, 2 ja 3 koskeva suunnitelma. Jäsenvaltioiden nimeämät, kansallista, alueellista tai muuta tasoa edustavat toimivaltaiset viranomaiset laativat suunnitelman.

— —

2. Jäsenvaltion on toimitettava suunnitelmat komissiolle kuultuaan kumppaneita, joiden on annettava lausuntonsa — —.

— —

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissio laatii yhteisön tukikehykset yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa — —.

Komissio arvioi jäsenvaltioiden esittämät toimenpideohjelmaehdotukset siltä osin, ovatko ne yhdenmukaisia vastaavan yhteisön tukikehyksen tavoitteiden kanssa ja ovatko ne muiden yhteisön politiikkojen mukaisia. Komissio tekee päätöksen rahastoista myönnettävästä tuesta 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa edellyttäen, että ehdotuksiin sisältyvät kaikki 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut seikat.

Jäsenvaltiot voivat toimittaa samanaikaisesti suunnitelmiensa kanssa ehdotukset toimenpideohjelmiksi hakemusten käsittelyn ja ohjelmien toteuttamisen nopeuttamiseksi. Tehdessään päätöksen yhteisön tukikehyksestä komissio hyväksyy myös 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti suunnitelmien kanssa esitetyt toimenpideohjelmat edellyttäen, että niihin sisältyvät kaikki 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut seikat.

— —

6. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen vahvistaa 9 artiklan m alakohdassa määritellyn ohjelma-asiakirjan täydennyksen seurantakomitean suostumuksella, jos ohjelma-asiakirjan täydennys on laadittu rahastoista myönnettävää tukea koskevan komission päätöksen tekemisen jälkeen, tai sen jälkeen kun asianomaisia osapuolia on kuultu, jos se on laadittu ennen rahastoista myönnettävää tukea koskevan päätöksen tekemistä — —.”

- 9 Rakennerahastoasetuksen 17 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään erityisesti seuraavaa:

”2. Kaikkiin yhteisön tukikehyksiin on sisällyttävä:

- a) selonteko asianomaisen jäsenvaltion ja yhteisön yhteistä toimintaa varten valitusta strategiasta ja toimintalinjoista, niiden erityistavoitteet määrällisesti ilmaistuna, jos määrinä ilmaiseminen on mahdollista, — — arvio odotetusta vaikutuksesta — —.”

- 10 Rakennerahastoasetuksen 18 artiklassa säädetään erityisesti seuraavaa:

”1. Yhteisön tukikehykseen kuuluvat tukitoimet toteutetaan pääsääntöisesti aluekohtaisesti integroiduilla 9 artiklassa määritellyillä toimenpideohjelmilla.

2. Jokaiseen toimenpideohjelmaan on sisällyttävä:

- a) ohjelman toimintalinjat, tieto niiden yhdenmukaisuudesta asianmukaisen yhteisön tukikehyksen kanssa, niiden erityistavoitteet määrällisesti esitettyinä, jos määrinä ilmaiseminen on mahdollista — —.

3. Ohjelma-asiakirjan täydennykseen on sisällyttävä:

a) toimenpiteet toimenpideohjelman vastaavien toimintalinjojen toteuttamiseksi
— —

b) toimenpiteiden lopullisten edunsaajaryhmien määrittely;

— —.”

- 11 Rakenerahastoasetuksen 28 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että ”jos kaikki tässä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttyvät, komissio tekee kaikkien rahastojen osuutta koskevan yhden yhteisen päätöksen viiden kuukauden kuluessa tukipyynnön vastaanottamisesta”.
- 12 Rakenerahastoasetuksen 34 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Hallintoviranomainen tarkistaa seurantakomitean pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ohjelma-asiakirjan täydennystä muuttamatta kuitenkaan kyseiselle toimintalinjalle tulevan rahaston osuuden kokonaismäärää tai sen erityistavoitteita. Saatuaan seurantakomitean hyväksynnän sen on ilmoitettava kyseisestä tarkistuksesta komissiolle kuukauden kuluessa.

Komissio päättää yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa rahastojen rahoitustukea koskevan päätöksen osiin tehtävistä mahdollisista muutoksista neljän kuukauden kuluessa siitä, kun seurantakomitea on antanut hyväksymisensä.”

- 13 Rakennerahastoasetuksen 35 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään lisäksi seuraavaa:

”Jokaista yhteisön tukikehystä tai yhtenäistä ohjelma-asiakirjaa ja toimenpideohjelmaa valvoo seurantakomitea.

Jäsenvaltiot perustavat seurantakomiteat kumppaneita kuultuaan yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa.”

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 14 Ensimmäinen kantaja, osakeyhtiö Idiotiko Institouto Epaggelmatikis Katartisis N. Avgerinopoulou Anagnorismenes Technikes Idiotikes Epaggelmatikes Scholes AE, on Kreikassa toimiva ammatillista koulutusta tarjoava yksityinen laitos. Se on jäsenenä toisena kantajana olevassa, Kreikan ammatillista koulutusta tarjoavien yksityisten laitosten liitossa, Panellinia Enosi Idiotikon Institouton Epaggelmatikis Katartisisissa. Kolmas kantaja, Panellinia Enosi Idiotikis Technikis Epaggelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis, on Kreikan teknistä ammatillista koulutusta tarjoavien yksityisten laitosten liitto.

- 15 Kreikassa ryhdyttiin tukemaan rakennerahastoista ammatillista koulutusta tarjovien julkisten laitosten verkon perustamista ja toimintaa tavoitteen 1 kohdealueisiin kuuluvilla Kreikan alueilla, eli koko maassa, toteutettavia yhteisön rakenteellisia tukitoimia koskevasta yhteisön tukikehyksestä 30 päivänä maaliskuuta 1990 tehdyn komission päätöksen 90/203/ETY nojalla (EYVL L 106, s. 26). Tämä yhteisön ensimmäinen tukikehys hyväksyttiin kaudeksi 1.1.1989–31.12.1993.
- 16 Rakennerahastojen tukea jatkettiin kaudella 1.1.1994–31.12.1999 tavoitteen 1 mukaisilla Kreikan alueilla, eli koko maassa, toteutettavia yhteisön rakenteellisia tukitoimia koskevan yhteisön tukikehyksen vahvistamisesta 13 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyllä komission 94/627/EY (EYVL L 250, s. 15). Komissio hyväksyi osana yhteisön toista tukikehystä myös koulutusta ja ammatillista peruskoulutusta koskevan toimenpideohjelman (EPEAEK I).
- 17 Kreikan hallitus esitti 29.9.1999 komissiolle tavoitteen 1 kohdealueisiin kuuluvan koko maan alueellisen kehittämissuunnitelman rakennerahastoasetuksen 3 artiklan 1 kohdan nojalla.
- 18 Kreikan valtio esitti suunnitelman osana rakennerahastoasetuksen 8 artiklassa tarkoitettua kumppanuutta, ja komissio laati suunnitelman perusteella kysyksen 15 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti Kreikassa toteutettavia yhteisön rakenteellisia tukitoimia koskevan yhteisön tukikehyksen yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa.
- 19 Näin laadittu yhteisön tukikehys hyväksyttiin kaudeksi 1.1.2000–31.12.2006 tavoitteen 1 kohdealueisiin kuuluvilla Kreikan alueilla toteutettavia yhteisön

rakenteellisia tukitoimia koskevan yhteisön tukikehyksen hyväksymisestä 28 päivänä marraskuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä 2002/322/EY (EYVL 2002, L 122, s. 7; jäljempänä yhteisön kolmas tukikehys). Kyseisen päätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i luetelmakohdan mukaisesti yhteisöjen rakennerahastojen ja asianomaisten jäsenvaltion yhteistä toimintaa varten valittuihin toimintalinjoihin kuuluu ”henkilöresurssien kehittäminen ja työllisyyden edistäminen”.

- 20 Kreikan hallitus toimitti 31.3.2000 komissiolle ehdotuksen koulutusta ja ammatillista peruskoulutusta koskevaksi toimenpideohjelmaksi (jäljempänä EPEAEK II).
- 21 Komissio arvioi EPEAEK II:n rakennerahastoasetuksen 15 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti selvittääkseen, onko se yhdenmukainen yhteisön vastaavan tukikehyksen tavoitteiden kanssa ja onko se muiden yhteisön politiikkojen mukainen. Komissio totesi, että hanke kuului rakennerahastoasetuksen 3 artiklan 1 kohdan nojalla tavoitteeseen 1 ja että se sisälsi kyseisen asetuksen 18 artiklassa tarkoitetut osat ja erityisesti kuvauksen ohjelman toimintalinjoista ja ohjeellisen rahoitussuunnitelman, jossa täsmennetään jokaisen toimintalinjan osalta kullekin vuodelle ESR:sta ja EAKR:sta kohdennettavan rahoitustuen määrä sekä kansallisen tason tukikelpoiset julkiset ja arvioidut yksityiset kokonaismäärärahat.
- 22 Toinen kantaja pyysi 27.2.2001 päivätyssä kirjeessään, ettei komissio hyväksyisi EPEAEK II:ta.

- 23 EPEAEK II hyväksyttiin kaudeksi 1.1.2000–31.12.2006 tavoitteen 1 kohdealueisiin kuuluvilla Kreikan alueilla toteutettavia yhteisön rakenteellisia tukitoimia koskevan, yhteisön kolmanteen tukikehykseen kuuluvan EPEAEK II:n hyväksymisestä 16.3.2001 tehdyllä komission päätöksellä (jäljempänä EPEAEK II:n hyväksymispäätös).
- 24 Mainitun päätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan 2 alakohdan mukaisesti EPEAEK II:n toimintalinjoihin kuuluu ”koulutuksen ja ammatillisen peruskoulutuksen edistäminen ja parantaminen osana elinikäistä oppimista” (toinen toimintalinja).
- 25 EPEAEK II:n yhteydessä toteutettavat toimenpiteet ja toimet sisältävät muun muassa toimenpiteen 2.3 (koulutus ja ammatillinen peruskoulutus) ja toimenpiteen 2.4 (ammattinvalinta ja yhteydet työmarkkinoihin).
- 26 Mitä tulee rahoitukseen, jota myönnetään erityisesti ammatillista koulutusta tarjoavien laitosten toteuttamiin toimiin, joiden tarkoituksena on parantaa ammatillista peruskoulutusta, EPEAEK II:ssa todetaan, että ”ensimmäisessä vaiheessa rahoitetaan ammatillista koulutusta tarjoavien julkisten laitosten toteuttamia toimia” (toimenpide 2.3, c kohta). Jotta ammatillista koulutusta tarjoavat yksityiset laitokset voisivat osallistua ammatillista peruskoulutusta koskevien hankkeiden toteuttamiseen, EPEAEK II:ssa on tarkoitus tehdä tutkimus, jonka perusteella määritellään osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt (toimenpide 2.3, d kohta).
- 27 Komissio vastasi edellä mainittuun toisen kantajan 27.2.2001 päivättyyn kirjjeeseen 26.4.2001 päivätyllä kirjjeellä, jossa se totesi kantajalle, että yhteisön tukitoimilla täydennettiin jäsenvaltion toteuttamia tukitoimia tai pyrittiin edistämään niitä. Komissio totesi lisäksi, että EPEAEK II:ssa oli tarkoitus tehdä välivaiheen arvioinnin yhteydessä ammatillisen peruskoulutuksen alan tutkimus ammatillista koulutusta tarjoavien yksityisten laitosten osallistumisesta tuleviin yhteisrahoitettuihin toimiin ja että ammatillista koulutusta tarjoaville julkisille laitoksille myönnettyä suoraa tukea oli päätetty pienentää asteittain, jotta

voitaisiin edistää asteittaista siirtymistä avoimiin menettelyihin niin, ettei samalla kuitenkaan vaaranneta alalla jo tehtyä työtä. Komissio totesi lopuksi, että EPEAEK II oli yhdenmukainen yhteisön kolmannen tukikehyksen tavoitteiden kanssa ja että sillä edistettäisiin merkittävästi Kreikan viranomaisten toteuttamia koulutusjärjestelmän nykyaikaistamistoimia.

- 28 Kreikan viranomaiset laativat toukokuussa 2001 rakennerahastoasetuksen 15 artiklan 6 kohdan ja 18 artiklan 3 kohdan mukaisen ohjelma-asiakirjan täydennyksen. Täydennyksestä käy ilmi, että yksityisoikeudellisia oikeushenkilöitä kuuluu sekä toimenpiteen ”koulutus ja ammatillinen peruskoulutus” (toimenpide 2.3, f kohta) että toimenpiteen ”ammatinvalinta ja yhteydet työmarkkinoihin” (toimenpide 2.4, f kohta) mahdollisiin lopullisiin edunsaajiin.
- 29 EPEAEK II:n seurantakomitea hyväksyi 29.5.2001 pidetyssä ensimmäisessä kokouksessaan kyseisen ohjelma-asiakirjan täydennyksen sen jälkeen, kun siihen oli tehty joitakin mukautuksia, muutoksia ja lisäyksiä, ja se toimitettiin komissiolle tiedoksi rakennerahastoasetuksen 9 artiklan m alakohdan ja 34 artiklan 3 kohdan nojalla. Seurantakomitea korvasi samana päivänä tekemiensä päätelmien ja päätösten 5.4 kohdassa kaikkien toimenpiteiden osalta ilmaisun ”mahdolliset lopulliset edunsaajat” ilmaisulla ”lopulliset edunsaajaryhmittä” ja totesi, että lopullisiin edunsaajaryhmiin kuuluu yksityisoikeudellisia oikeushenkilöitä. Yksityisoikeudellisia oikeushenkilöitä ei sen sijaan ole näiden edunsaajien joukossa esimerkiksi ”muille ammatillisen peruskoulutuksen laitoksille” tarkoitettussa toimessa (toimenpiteen 2.3 toimi 2.3.3), jonka toteuttaminen on muiden ministeriöiden kuin opetusministeriön vastuulla. Seurantakomitea totesi lisäksi, että tarvittaessa kutakin toimenpidettä kohti voidaan määrittellä muita lopullisia edunsaajaryhmiä sen jälkeen, kun EPEAEK II:n erityishallintoyksikkö on tutkinut asian.

30 Kantajat ovat useissa Symvoulia tis Epikrateiasissa (Kreikan korkein hallinto-oikeus) nostamissaan kanteissa riitauttaneet EPEAEK II:n, ohjelma-asiakirjan täydennyksen, seurantakomitean päätöksen ja niitä koskevien kansallisten täytäntöönpanotoimien laillisuuden. Kanteet ovat vielä vireillä.

31 Kantajat kehottivat 17.10.2001 päivätyllä ja komissioon 25.10.2001 saapuneella kirjeellään komissiota toimimaan EY 232 artiklan toisen kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti. Kantajat vaativat, että

”1. komissio ei enää sulje lainvastaisesti kantajia [yhteisön kolmannen tukikehyksen] rahoituksen ulkopuolelle ja että

2. se ottaa tukitoimien valmistelua, rahoitusta, seurantaa ja arviointia koskevassa [rakennerahastoasetuksen] 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kumppanuuden perusteella yhteyttä kansalliseen viranomaiseen, jotta [EPEAEK II:ta] ja toukokuussa 2001 laadittua ohjelma-asiakirjan täydennystä voidaan muuttaa niin, että yhteisrahoitus ulotetaan kattamaan myös ammatillista koulutusta tarjoavat yksityiset laitokset;

3. se muuttaa [EPEAEK II:n hyväksymispäätöstä] niin, että ohjelmasta myönnettäisiin rahoitusta myös koulutusta tarjoaville yksityisille laitoksille
— —;

4. se kiinnittää seurannasta vastaavan Kreikan viranomaisen huomion siihen, että viranomainen on 29.5.2001 tekemässään päätöksessä sulkenut ammatillista koulutusta tarjoavat yksityiset laitokset lainvastaisesti rahoituksen ulkopuolelle;

5. se keskeyttää [EPEAEK II:n] toteuttamiseen rakennerahastoista myönnettyä rahoitustukea koskevan päätöksen soveltamisen siihen asti, kun uusi päätös on tehty rahoituksen yksityiskohtaisista säännöistä ja rahoitustuen määrästä”.
- 32 Kantajat nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.2.2002 toimitamallaan kannekirjelmällä, joka rekisteröitiin numerolla T-66/02, EY 232 artiklaan perustuvan laiminlyöntikanteen, jossa vaaditaan toteamaan, että komissio on laiminlyönyt sille EY:n perustamissopimuksesta johtuvat velvoitteet, kun se ei ole poistanut Kreikan ammatillista koulutusta tarjoavien yksityisten ja julkisten laitosten välistä laitonta syrjintää, jonka vuoksi ainoastaan julkiset laitokset saavat rahoitusta yhteisön kolmannesta tukikehyksestä ja erityisesti EPEAEK II:sta.
- 33 Komissio vastasi edellä mainittuun toimimiskehotukseen 27.2.2002 päivätyllä työllisyyden ja sosiaaliasioiden pääosaston pääjohtajan kirjeellä (jäljempänä riidanalainen toimi). Riidanalaisessa toimessa todetaan seuraavaa:

” — —

Rakennerahastojen Kreikkaa koskevista tukiohjelmista rahoitettiin ammatillista koulutusta tarjoavien julkisten laitosten laajan verkon perustamista ja tuettiin sen toimintaa. Rakennerahastoista myönnettiin tukea tälle alalle ensimmäisen kerran Kreikkaa koskevasta yhteisön ensimmäisestä tukikehyksestä (kausi 1989–1993), ja tukea jatkettiin yhteisön toisesta tukikehyksestä (kausi 1994–1999).

Kautta 2000–2006 koskevasta yhteisön kolmannesta tukikehyksestä neuvoteltaessa Euroopan komission yksiköt korostivat, että rakennerahastoista yhteis-rahoitettavia hankkeita valittaessa kiinnitetään erityistä huomiota avointen menettelyjen asteittaiseen käyttöönottoon.

Jotta alalla jo tehtyä työtä ei vaarannettaisi, kansallisten viranomaisten kanssa sovittiin [EPEAEK II:n] yhteydessä (ks. ohjelma-asiakirjan täydennys), että ammatillista koulutusta tarjoavien julkisten laitosten toteuttamien toimien rahoitusta vähennetään asteittain, jotta se voidaan voimassa olevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti lopettaa kokonaan vuoden 2003 jälkeen. Vuoden 2003 jälkeen yhteisrahoitusta voidaan myöntää ainoastaan harvoille tiettyntyyppisille ammatillista koulutusta tarjoavien julkisten ja mahdollisesti myös yksityisten laitosten toteuttamille hankkeille, kuten innovatiivisille toimille ja opettajankoulutukseen, ja hankkeet on valittava avoimessa valintamenettelyssä. [EPEAEK II:ssa] on lisäksi tarkoitus tehdä tutkimus, jonka avulla määritellään ammatillista koulutusta tarjoavien yksityisten laitosten osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotta myös ne voivat halutessaan osallistua näiden hankkeiden toteuttamiseen.

Edellä esitetyn perusteella on selvää, että rakennerahastojen tavoitteena on nimenomaisesti tukea Kreikkaa ammatillisen koulutuksen järjestelmän perustamisessa sekä edistää ja parantaa tätä järjestelmää aktiivisen työllisyyspolitiikan avulla Euroopan työllisyysstrategian suuntaviivojen mukaisesti.

Rakennerahastoasetuksen 8 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jäsenvaltion ehdottaman [EPEAEK II:n] hyväksymisen jälkeen tukitoimen täytäntöönpano on toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden vastuulla kunkin jäsenvaltion erityistilanteen huomioon ottaen sopivalla alueellisella tasolla, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission toimivaltaa erityisesti Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamisen osalta’.

Arvioitaessa, onko ammatillista koulutusta tarjoaville julkisille laitoksille myönnettävä tuki katsottava valtiontueksi, komissio ottaa huomioon, että kysiesten laitosten ammatillisen koulutuksen tarjontaan liittyvää toimintaa säännellään lailla 2009/1992. Kysieissä laissa määritellään yhtenäinen ja organisatorinen kehys Kreikan koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen järjestelmää varten. Lain 5 §:ssä säädetään, että ammatillista koulutusta tarjoavat julkiset laitokset perustetaan koulutus- ja valtiovarainministerien (ja joissakin tapauksessa myös muiden ministerien) yhteisellä määräyksellä. Kaikki ammatillista koulutusta tarjoavat laitokset ovat koulutusministeriön alaisia. Lailla

perustetaan myös julkinen elin (ammattillinen koulutusjärjestö OEEK), joka vastaa ammattillista koulutusta tarjoavien laitosten järjestämien kurssien sisällystä, suunnittelusta ja organisoinnista: lisäksi OEEK valvoo ammattillista koulutusta tarjoavien yksityisten laitosten toimintaa.

Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että ammattillista koulutusta tarjoavien julkisten laitosten toiminta kuuluu Kreikan lainsäädännön mukaisesti olennaisesti Kreikan kansalliseen koulutusjärjestelmään eikä niiden toimintaa voida pitää voittoa tavoittelevana taloudellisena toimintana. Komissio katsoo näin ollen, ettei näiden toimintojen rahoittaminen ole EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, minkä yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut tuomiossaan, jossa todetaan, että 'valtion tavoitteena ei tällaisen järjestelmän ylläpidossa ole suorittaa toimintoja korvausta vastaan vaan tarjota kansalaisille sosiaaliseen, kulttuuriseen ja koulutukselliseen tehtävänsä liittyviä palveluja — —. — — tällainen järjestelmä yleensä rahoitetaan valtion varoista' (asia 263/86, Humbel, tuomio 27.9.1988, Kok. 1988, s. 5365 ja asia C-109/92, Wirth, tuomio 7.12.1993, Kok. 1993, s. I-6447). Komissio on omaksunut saman kannan useissa tapauksissa, joissa on ollut kyse valtiontukisäännösten soveltamisesta kansalliseen koulutusjärjestelmään kuuluvien laitosten julkiseen rahoitukseen.

Edellä esitetyn perusteella komission yksiköt katsovat näin ollen, että ammattillista koulutusta tarjoaville julkisille laitoksille annettu tuki ei vääristä kilpailua eikä vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä se näin ollen näytä olevan luonteeltaan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.”

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 34 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 29.4.2002 jättämällään kannekirjelmällä.

35 Komissio esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 19.7.2002 jättämässään erillisessä asiakirjassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla asian tutkimatta jättämistä koskevan oikeudenkäyntiväitteen. Kantajat esittivät 3.9.2002 kyseistä oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa.

36 Kantajat vaativat kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen toimen ja toteaa siten pätemättömäksi komission lainvastaisen päätöksen, jossa tämä kieltäytyy poistamasta ammatillista koulutusta tarjoavien yksityisten ja julkisten laitosten välisen lainvastaisen syrjinnän yhteisön kolmannesta tukikehyksestä ja erityisesti EPEAEK II:sta myönnettävän rahoituksen yhteydessä.

37 Komissio vaatii oikeudenkäyntiväitteessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

38 Kantajat vaativat oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää oikeudenkäyntiväitteen.

Oikeudellinen arviointi

- 39 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättä toisin. Nyt esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa riittävät tiedot asiakirjoista eikä katso suullisen käsittelyn järjestämisen olevan tarpeen.

Asianosaisten lausumat

- 40 Komissio väittää ensinnäkin, että riidanalaista toimea ei voida pitää EY 230 artiklassa tarkoitettuna kannekelpoisena toimena. Kyseisellä toimella nimittäin pelkästään vahvistetaan komission aikaisempi kanta, joka koskee EPEAEK II:n yhdenmukaisuutta rakennerahastojen rahoitustavoitteiden kanssa ja jonka komissio esitti edellä mainitussa kantajille osoitetussa 26.4.2001 päivätyssä kirjeessä, eikä se ole päätös, josta aiheutuisi uusia oikeusvaikutuksia EPEAEK II:n hyväksymispäätökseen verrattuna. Riidanalaisella toimella ei näin ollen komission mukaan muuteta kantajien oikeusasemaa siitä, mikä se oli edellä mainitun päätöksen hyväksymisajankohtana.
- 41 Komissio muistuttaa tässä yhteydessä, että oikeuskäytännön mukaan kannetta, joka kohdistuu sellaiseen päätökseen, jossa pelkästään vahvistetaan aikaisempi päätös, josta ei ole nostettu ajoissa kannetta, ei voida tutkia (asia T-275/94, CB v. komissio, tuomio 14.7.1995, Kok. 1995, s. II-2169 ja asia T-227/95, AssiDomän Kraft Products ym. v. komissio, tuomio 10.7.1997, Kok. 1997, s. II-1185).

- 42 Toiseksi komissio väittää, että vaikka riidanalainen toimi olisikin kannekelpoinen toimi, se ei koske suoraan ja erikseen kantajia, ja että tämän vuoksi kantajilla ei ole oikeutta riitauttaa kyseistä toimea, sillä niillä ei ollut oikeutta riitauttaa myöskään EPEAEK II:n hyväksymispäätöstä.
- 43 Tältä osin komissio korostaa, että kyseinen päätös, joka kuuluu rakenteellisia tukitoimia koskevan yhteisön tukikehyksen menettelyihin, on osoitettu Kreikalle ja se koskee yleisluonteisia toimenpiteitä. Komissio viittaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön ja toteaa lisäksi, että jotta riitautettu yhteisön toimi koskisi suoraan yksityistä, edellytetään, että sillä on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan ja ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan yhteisön lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista.
- 44 Komissio väittää kuitenkin nyt esillä olevassa asiassa, ettei EPEAK II:n hyväksymispäätös koske kantajia suoraan. Komissio nimittäin katsoo, että EPEAEK II:n hyväksyminen tällä päätöksellä merkitsee sen myöntämistä, että EPEAEK II on yhteisön kolmannen tukikehyksen tavoitteiden mukainen. Näihin tavoitteisiin kuuluvat koulutukseen ja työllisyyteen liittyvien politiikkojen ja järjestelmien mukauttaminen puuttumatta soveltamistapoihin ja määrittelemättä edunsaajia. Tukitoimien toteuttaminen ja niiden valvonta kuuluu toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ensisijaisesti jäsenvaltioille. Näin ollen ohjelma-asiakirjan täydennys, sellaisena kuin se on seurantakomitean mukauttamana ja muuttamana, johon kantajat viittaavat ja jossa asetetaan etusijalle kansallinen koulutus, ei ole yhteisön elimen toimi, jonka kumoamiseksi voidaan nostaa kanne yhteisöjen tuomioistuimessa, vaan kansallinen toimenpide, joka koskee strategian ja toimintalinjojen soveltamista.

- 45 Kolmanneksi komissio katsoo, että myös nyt esillä oleva kanne on jätettävä tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat siltä osin kuin kantajat väittävät, että komissio on lainvastaisesti kieltäytynyt riidanalaisessa toimessa poistamasta syrjinnän, jota EPEAEK II:ssa väitetään harjoitettavan ammatillista koulutusta tarjoavien yksityisten ja julkisten laitosten välillä ja jonka perusteella Kreikka on rikkonut rakennerahastoasetuksen säännöksiä ja EY 43 ja EY 49 artiklaa.
- 46 Kyseinen kantajien väite koskee komission mukaan pääasiassa sitä, että komissio on laiminlyönyt jäsenyysoikeuksien noudattamista jättämistä koskevan menettelyn aloittamisen Kreikkaa vastaan. Komissio kuitenkin katsoo, että se on ilmaissut selvästi kantansa nyt esillä olevassa asiassa kansallisen ohjelman yhdenmukaisuudesta rakennerahastoasetuksen kanssa, että tällaisen menettelyn aloittaminen kuuluu komission harkintavaltaan ja että menettely koskee komission ja kyseisen jäsenvaltion välisiä suhteita. Komissio toteaa lisäksi, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällaisen menettelyn aloittamista koskeva päätös ei koske kolmansia osapuolia, minkä vuoksi kantajat eivät voi hakea siihen muutosta (asia C-87/89, *Sonito* z. m. V. komissio, tuomio 17.5.1990, Kok. 1990, s. I-1981, 6 ja 7 kohta; asia T-29/93, *Calvo Alonjso-Cortès v. komissio*, määräys 14.12.1993, Kok. 1993, s. II-1389, 55 kohta ja asia T-13/94, *Century Oils Hellas v. komissio*, määräys 4.7.1994, Kok. 1994, s. II-431, 13 ja 14 kohta).
- 47 Lopuksi komissio huomauttaa, että riidanalaisen toimen tarkoituksena on pääasiassa tiedottaa kantajia EPEAEK II:n yhdenmukaisuudesta tavoitteiden ja rakennerahastopolitiikan kanssa. Komissio katsoo, että mikäli toimi koskisi valtiontukea, se ei liittyisi lainkaan EY 88 artiklan mukaiseen menettelyyn, vaan se sisältäisi ainoastaan yksinkertaista yleistietoa komission yksiköiden suhtautumisesta siihen, ettei yhteisön kilpailusääntöjä sovelleta kansallista koulutusta koskeviin tukiin, ja kannasta, jonka komissio on omaksunut vastaavissa tilanteissa asiaa koskevan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella (edellä 33 kohdassa mainitut asioissa *Humbel* ja *Wirth* annetut tuomiot). Komissio katsoo näin ollen, ettei se ole tehnyt nyt esillä olevassa asiassa sellaista EY 88 artiklan mukaista, Kreikalle osoitettua päätöstä, jonka kumoamiseksi voitaisiin nostaa kanne EY 230 artiklan nojalla.

- 48 Kantajat väittävät ensinnäkin, ettei riidanalaisella toimella pelkästään vahvisteta aikaisempaa toimea, josta ei ole nostettu määräajassa kannetta. Kantajien mukaan riidanalainen toimi on nimittäin annettu uusien tosiseikkojen, muun muassa ohjelma-asiakirjan täydennyksen, ja sellaisten uusien oikeudellisten väitteiden tarkastelun perusteella, jotka esitettiin toimimiskehotuksessa, ja niin muodoin se on kannekelpoinen toimi.
- 49 Kantajat toteavat tässä yhteydessä, ettei toimimiskehotukseen sisältynyt kantajien vaatimus koskenut pelkästään EPEAEK II:n hyväksymisestä tehdyn komission päätöksen kumoamista vaan se koski myös lähtökohtaista vaatimusta valvoa kyseisen päätöksen perusteltavuutta ja pätevyyttä, kun otetaan huomioon komissiolle toimitetut tiedot ja erityisesti toimimiskehotukseen sisältyneet tiedot ja väitteet. Kantajien mukaan komissiolla oli pysyvä toimivalta valvoa rakennerrahastojen tukitoimien lainmukaisuutta kaikissa vaiheissa niin valmistelun, rahoituksen, seurannan kuin arvioinninkin aikana.
- 50 Toiseksi kantajat katsovat, että niin ikään niillä oli asiavaltuus nostaa kanne EPEAEK II:n hyväksymispäätöksestä, koska päätös koskee niitä suoraan ja erikseen, vaikkakin muodollisesti sen ainoa adressaatti on Kreikan valtio.
- 51 Tältä osin kantajat väittävät ensinnäkin, että rahoituksen edunsaajat oli määriteltä selkeästi EPEAEK II:ssa, ohjelma-asiakirjan täydennyksessä ja seurantakomitean vastaavissa päätöksissä.
- 52 Toiseksi kantajat toteavat, että toisin kuin komissio väittää, sen perusteella, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot panevat täytäntöön rakennerrahastojen tukitoimet ja valvovat niitä sekä määrittelevät muun muassa soveltamistavan ja edunsaajat, ei voida kyseenalaistaa sitä, etteikö EPEAEK II:n

hyväksymispäätös koskisi kantajia suoraan. Toisaalta rakennerahastoasetuksella muodostettu kumppanuus osoittaa kantajien mukaan selvästi, että jäsenvaltiot ja komissio tekevät kestävästä yhteistyöstä, minkä vuoksi pelkästään se seikka, että toimi luokitellaan kansalliseksi, ei merkitse välttämättä sitä, että kaikki komission toimet ovat poissuljettuja. Lisäksi komissiolla on kantajien mukaan pysyvä toimivalta valvoa tukitoimien lainmukaisuutta kaikissa vaiheissa. Lisäksi kantajat eivät vaatineet EPEAEK II:n hyväksymispäätöksen kumoamista, koska ne odottivat tilanteensa mahdollisesti parantuvan sellaisten myöhempien toimien, muun muassa ohjelma-asiakirjan täydennyksen, seurauksena, joilla olisi voitu lieventää kantajiin kohdistuvaa epäsuotuisaa kohtelua, ennen kuin ne pyysivät toimimiskehotuksellaan komissiota toteuttamaan siinä mainitut toimet.

- 53 Kolmanneksi kantajat katsovat, että komission kieltäytyminen poistamasta ammatillista koulutusta tarjoavien julkisten ja yksityisten laitosten välistä syrjintää vaikuttaa suoraan kantajien oikeudelliseen ja tosiasialliseen asemaan ilman, että EPEAEK II:n toteuttamisesta vastaavalle Kreikalle jää asiassa mitään harkintavaltaa. Tätä näkemystä tukee kantajien mukaan se seikka, että ohjelma-asiakirjan täydennyksessä toistetaan sellaisenaan EPEAEK II:n hyväksymisestä tehdyn komission päätöksen sanamuoto. Lisäksi kantajat väittävät, että ammatillista koulutusta tarjoavien yksityisten laitosten syrjintä EPEAEK II:ssa oli jo aiheuttanut kantajille vakavaa taloudellista vahinkoa asiakkaiden jatkuvan ja lisääntyvän menettämisen ja korkeampien koulutuskustannusten vuoksi ja vaaransi lisäksi niiden toiminnan jatkumisen vuoden 2006 jälkeen.

- 54 Lopuksi kantajat hylkäävät komission väitteet, joiden mukaan kantajien kanteessa esitetyt väitteet siitä, että Kreikka on rikkonut rakennerahastoasetusta ja EY 48 ja EY 49 artiklaa, vastaavat vaatimusta aloittaa jäsenyysohjeiden noudattamatta jättämisestä koskeva menettely Kreikkaa vastaan. Kantajien mukaan tässä lähestymistavassa aliarvioidaan komission oma toimivalta, joka perustuu rakennerahastoasetukseen ja jota kantajat olivat toimimiskehotuksensa pyytäneet komissiota käyttämään. Kantajat katsovat, että sama pätee myös

komission väitteeseen, jonka mukaan EY 87 artiklaa ei ole rikottu, koska kantajien mukaan ammatillinen koulutus on EY 126 artiklasta huolimatta EY:n perustamissopimuksessa tarkoitettua taloudellista toimintaa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

55 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi saman artiklan edeltävissä kolmessa kohdassa mainituin edellytyksin nostaa kanteen ”hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen”.

56 Mitä tulee esillä olevan kanteen tutkittavaksi ottamiseen siltä osin kuin kanteessa vaaditaan kumoamaan riidanalainen toimi, jossa komissio kieltäytyy muuttamasta EPEAEK II:n hyväksymispäätöstä kantajien kannalta myönteisemmäksi, on syytä huomauttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan pelkästään sen perusteella, että yhteisön toimielin on pyynnöstä lähettänyt kirjeen adressaatille, ei kyseistä kirjettä voida pitää EY 230 artiklassa tarkoitettuna päätöksenä, josta voidaan nostaa kumoamiskanne. EY 230 artiklassa tarkoitettuja toimia tai päätöksiä, joista voidaan nostaa kumoamiskanne, ovat ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (yhdistetyt asiat C-68/94 ja C-30/95, Ranska zm. V. komissio, tuomio 31.3.1998, Kok. 1998, s. I-1375, 62 kohta; asia T-83/92, Zunis Holding zm. V. komissio, tuomio 28.10.1993, Kok. 1993, s. II-1169, Kok. Ep. XIV, s. II-113, 30 kohta; asia T-5/96, Sveriges Betodlares ja Henrikson v. komissio, määräys 4.10.1996, Kok. 1996, s. II-1299, 26 kohta; yhdistetyt asiat T-125/97 ja T-127/97, Coca Cola v. komissio, tuomio 22.3.2000, Kok. 2000, s. II-1733, 77 kohta ja asia T-238/00, IPSO ja USE v. EKP, määräys 18.4.2002, Kok. 2002, s. II-2237, 44 kohta).

- 57 Lisäksi vakiintuneessa oikeuskäytännössä todetaan, että silloin kun toimielimen toimi on luonteeltaan kielteinen, toimea on arvioitava suhteessa pyyntöön tai hakemukseen, johon se on vastaus. Erityisesti yhteisön toimielimen kieltäytymisen peruuttamasta tai muuttamasta jotakin toimea on itsessään toimi, jonka lainmukaisuus voidaan tutkia EY 230 artiklan mukaisesti, ainoastaan jos toimesta, jota yhteisön toimielin kieltäytyy peruuttamasta tai muuttamasta, olisi voitu nostaa kanne EY 230 artiklan nojalla (edellä 56 kohdassa mainittu asia *Zunis Holding ym. v. komissio*, tuomion 31 kohta; edellä 56 kohdassa mainittu asia *Sveriges Betodlares ja Henrikson v. komissio*, määräyksen 28 kohta ja edellä 56 kohdassa mainittu asia *IPSO ja USE v. EKP*, määräyksen 45 kohta).
- 58 Nyt esillä olevassa asiassa kantajat ovat pyytäneet komissiota erityisesti muuttamaan EPEAEK II:n hyväksymispäätöstä rakennerahastoasetuksen ja erityisesti sen 12 artiklan ja 15 artiklan 4 kohdan nojalla, jotta ammatillista koulutusta tarjoavat yksityiset laitokset ja koulut voisivat saada yhteisrahoitusta EPEAEK II:sta, ja keskeyttämään tämän päätöksen soveltamisen siihen asti, kun rahoituksen yksityiskohtaisista säännöistä ja määrästä tehdään uusi päätös.
- 59 Kantajien vaatimuksella pyrittiin näin ollen saamaan komissio käyttämään sille rakennerahastoasetuksessa myönnettyä toimivaltaa määrättyllä tavalla ja hyväksymään toimenpideohjelmat, joilla pannaan täytäntöön kyseisessä asetuksessa tarkoitettu yhteisön tukikehys. Kantajat eivät voi tässä tilanteessa vaatia EPEAEK II:n hyväksymisestä tehdyn komission päätöksen muuttamista, ellei kyseinen päätös koske niitä suoraan ja erikseen EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla (ks. vastaavasti edellä 56 kohdassa mainittu asia *IPSO ja USE v. EKP*, määräyksen 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 60 Tältä osin on syytä todeta, että EPEAEK II:n hyväksymisestä tehty komission päätös on ilmeisesti yleisesti sovellettava toimi. Kyseisellä, yksinomaan Kreikalle osoitetulla päätöksellä komissio nimittäin hyväksyi EPEAEK II:n, jolla on

tarkoitus panna Kreikassa koulutuksen ja ammatillisen peruskoulutuksen alalla täytäntöön yhteisön kolmas tukikehys ja johon sisältyy useita monivuotisia toimia ja sääntöjä, joita sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tapauksiin ja jotka saavat aikaan oikeusvaikutuksia, jotka kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin.

- 61 On kuitenkin syytä pitää mielessä, että oikeuskäytännön mukaan tietyissä olosuhteissa jopa normatiivinen toimi, jota sovelletaan yleisesti kyseessä oleviin taloudellisiin toimijoihin, voi koskea suoraan ja erikseen joitakin näistä, jolloin se on niitä kohtaan päätöksen luonteinen toimi (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta; asia C-309/89, Codorniù v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177, 19 kohta; asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok. 2002, s. I-6677, 36 kohta; asia T-166/99, Andres de Dios zm. V. neuvosto, tuomio 27.6.2001, Kok. 2001, s. II-1857, 45 kohta; asia T-223/01, Japan Tobacco ja JT International v. parlamentti ja neuvosto, määräys 10.9.2002, Kok. 2002, s. II-3259, 29 kohta ja asia T-167/02, Établissements Toulorge v. parlamentti ja neuvosto, määräys 21.3.2003, Kok. 2003, s. II-1111, 27 kohta).
- 62 Oikeuskäytännöstä seuraa myös, että jotta yhteisön toimi koskisi suoraan yksityistä, edellytetään, että sillä on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan ja ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan yhteisön lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (asia C-386/96P, Dreyfus v. komissio, tuomio 5.5.1998, Kok. 1998, s. I-2309, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen sekä edellä 61 kohdassa mainittu asia Japan Tobacco ja JT International v. parlamentti ja neuvosto, määräyksen 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 63 Nyt esillä olevassa asiassa on syytä panna merkille, että EPEAEK II:n hyväksymispäätöksellä komissio ensinnäkin hyväksyi rakennerahastoasetuksen 15 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ja 28 artiklan 1 kohdan nojalla

EPEAEK II:n, jota Kreikan hallitus oli ehdottanut ja joka oli laadittu yhteisymmärryksessä komission kanssa osana rakennerahastoasetuksen 8 artiklassa tarkoitettua kumppanuutta, ja toiseksi vahvasti ohjelman toteuttamiseksi rakennerahastoista myönnettyjen varojen käytön kokonaisuudessaan. Ennen päätöksen tekemistä komissio varmisti, että EPEAEK II on yhteisön kolmannen tukikehyksen ja yhteisön poliitikkojen mukainen ja että sen sisältö on yhdenmukainen rakennerahastoasetuksen 18 artiklan 2 kohdan tavoitteiden kanssa.

- 64 EPEAEK II:n hyväksymispäätös on näin ollen osa yhteisön kolmannen tukikehyksen menettelyjä, jotka koskevat Kreikassa toteutettavia rakennetukitoimia, ja sillä pyritään tavoitteeseen, joka on mukauttaa ja uudistaa Kreikan koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen politiikkaa ja järjestelmiä. Koska kuitenkin EY 149 ja EY 150 artiklan nojalla koulutus ja ammatillinen koulutus kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan, yhteisön tämän alan toiminta ”täydentää vastaavia kansallisia toimenpiteitä tai myötävaikuttaa niihin” osana komission ja kyseisen jäsenvaltion lujitettua kumppanuutta, kuten rakennerahastoasetuksen johdanto-osan 27 perustelukappaleessa ja 8 artiklan 1 kohdassa nimenomaisesti todetaan. Lisäksi rakennerahastoasetuksen johdanto-osan 26 perustelukappaleessa ja 8 artiklan 3 kohdassa todetaan selvästi, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tukitoimien täytäntöönpanosta ja niiden valvonnasta vastaavat ensisijassa jäsenvaltiot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission toimivaltaa erityisesti Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamisen osalta.

- 65 Tästä seuraa, että mikäli EPEAEK II:n hyväksymispäätöksessä määritellään erityisesti EPEAEK II:n toimintalinjat ja rakennerahastoista ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi myönnettyjen varojen kokonaismäärä, päätös ei koske toimenpiteiden ja toimien toteuttamista ja valvontaa, jotka ovat Kreikan viranomaisten vastuulla.

66 Tämä pätee erityisesti suunniteltujen toimien lopullisten edunsaajien täsmälliseen määrittelyyn. Rakennerahastoasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaan nimittäin kyseisten toimenpiteiden ”lopulliset edunsaajaryhmät”, jotka voivat olla saman asetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaan toimista vastaavia ”julkisia tai yksityisiä” elimiä tai yrityksiä, määritellään kyseisen jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen, jonka kyseinen jäsenvaltio on nimennyt hallinnoimaan toimenpideohjelmaa, laatiman ohjelma-asiakirjan täydennyksessä. Ohjelma-asiakirjan täydennyksellä toteutetaan tukitoimien strategia ja toimintalinjat, ja se sisältää toimenpiteiden yksityiskohtaiset rakennerahastoasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Näihin toimenpiteisiin kuuluu erityisesti ”toimenpiteiden lopullisten edunsaajaryhmien määrittely”. Ohjelma-asiakirjaa tarkistetaan tarvittaessa asetuksen 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja seurantakomitea hyväksyy sen, minkä jälkeen se toimitetaan komissiolle tiedoksi, ei hyväksyttäväksi. Komissio toimii tässä asiassa ainoastaan siinä tapauksessa, että päätöksiin sisältyviä tekijöitä, kuten rahastosta kyseiseen toimintalinjaan myönnettävien varojen kokonaismäärää tai toimintalinjan erityistavoitteita, muutetaan ohjelma-asiakirjan täydennyksessä tai sen tarkistuksissa. Ei ole kuitenkaan väitetty, että näin olisi tapahtunut nyt esillä olevassa asiassa.

67 On tietenkin totta, että EPEAEK II:ssa, sellaisena kuin komissio sen hyväksyi, todettiin toisen toimintalinjan (ammattillisen peruskoulutuksen edistäminen ja parantaminen osana elinikäistä oppimista) toimenpiteen 2.3 (koulutus ja ammatillinen peruskoulutus) osalta, että ensimmäisessä vaiheessa ammatillista koulutusta tarjoavia julkisia laitoksia rahoitetaan yhteistyössä valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa ja että laaditaan tutkimus, jossa määritellään yksityiskohtaiset säännöt ammatillista koulutusta tarjoavien yksityisten laitosten osallistumiseksi ammatillisen peruskoulutuksen hankkeisiin (ks. edellä 26 kohta). Tätä toteamusta, joka koskee rahoituksen myöntämistä ensimmäisessä vaiheessa ensisijaisesti ammatillista koulutusta tarjoaville julkisille laitoksille, ei voida tulkita siten, että sillä suljetaan ammatillista koulutusta tarjoavat yksityiset laitokset tämän toimenpiteen rahoituksen ulkopuolelle tai että sillä estetään Kreikan toimivaltaisia viranomaisia sisällyttämästä ammatillista koulutusta tarjoavat yksityiset laitokset kyseisten toimenpiteiden lopullisiin edunsaajiin viranomaisille erityisesti rakennerahastoasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa annettujen valtuuksien mukaisesti. Näin on erityisesti siksi, että, kuten kantajat itsekin

myöntävät, Kreikan viranomaisten toukokuussa 2001 laatimassa alkuperäisessä ohjelma-asiakirjan täydennyksessä yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt todellakin sisällytettiin mahdollisiin lopullisiin edunsaajiin paitsi edellä mainitussa toimenpiteessä myös toimenpiteessä 2.4 (ammatinvalinta ja yhteydet työmarkkinoihin) (ks. edellä 28 kohta).

- 68 Kantajat kuitenkin väittävät, että ohjelma-asiakirjan täydennyksellä, sellaisena kuin se on EPEAEK II:n seurantakomitean 29.5.2001 pitämässään kokouksessa hyväksymänä ja mukauttamana, poistettiin ammatillista koulutusta tarjoavien yksityisten laitosten mahdollisuus saada yhteisrahoitusta kyseisestä toimenpideohjelmasta, vaikka kyseisten laitosten mahdollisuus saada yhteisrahoitusta oli tunnustettu ohjelma-asiakirjan alkuperäisessä täydennyksessä. Tältä osin on aivan aluksi syytä korostaa, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä ole arvioida nyt esillä olevan kanteen yhteydessä seurantakomitean 29.5.2001 tekemien päätelmien ja päätösten sisältöä eikä etenkin määritellä, onko näiden päätelmien ja päätösten 5.4 kohta (ks. edellä 29 kohta) johtanut lain nojalla tai tosiasiallisesti ammatillista koulutusta tarjoavien yksityisten laitosten sulkemiseen EPEAEK II:n yhteisrahoituksen ulkopuolelle, kuten kantajat väittävät. Riittää, kun todetaan, että väitetty rahoituksen ulkopuolelle sulkeminen, mikäli sen oletetaan pitävän paikkansa, ei johdu missään tapauksessa EPEAEK II:n hyväksymisestä tehdystä komission päätöksestä vaan ohjelman toteuttamiseksi toteutetuista kansallisista toimenpiteistä, kuten ohjelma-asiakirjan täydennyksestä, seurantakomitean päätelmistä ja päätöksistä tai soveltamiskäytäntöä koskevista toimenpiteistä.
- 69 Tätä päätelmää tukee se seikka, että kantajat ovat tosiasiasa riitauttaneet kyseiset kansalliset toimenpiteet Symvoulio tis Epikrateiasissa (Kreikan korkeimmassa hallinto-oikeudessa). Kansalliset tuomioistuimet näin ollen suojaavat kantajien oikeuksia ja ne voivat tarvittaessa esittää asiasta ennakkoratkaisukysymyksen yhteisöjen tuomioistuimelle EY 234 artiklan nojalla.
- 70 Edellä esitetystä seuraa, ettei EPEAEK II:n hyväksymisestä tehtyä komission päätöstä voida pitää toimena, jolla on välittömiä vaikutuksia kantajien oikeusasemaan edellä 62 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, koska

Kreikan viranomaiset ovat ilmeisesti voineet harkintavaltansa mukaisesti ja kansallisten välittävien sääntöjen avulla panna kyseisen päätöksen täytäntöön erityisesti kyseisessä ohjelmassa suunniteltujen toimenpiteiden lopullisten edunsaajaryhmien määrittelyn osalta.

71 Tämän perusteella on pääteltävä, ettei EPEAEK II:n hyväksymisestä tehty komission päätös koske suoraan ensimmäistä kantajaa. Edellä 56, 57 ja 59 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti on näin ollen katsottava, että koska riidanalainen toimi, jolla on kieltäydytty tarkistamasta yleisesti sovellettavaa yhteisön toimea, ei koske ensimmäistä kantajaa suoraan, sen tästä epäamisestä nostamaa kumoamiskannetta ei voida tutkia. Tässä yhteydessä yksin sillä seikalla, että tämän epäamisen ilmaiseva kirje on osoitettu kantajille, ei ole mitään merkitystä (edellä 56 kohdassa mainittu asia IPSO ja USE v. EKP, määräyksen 58 kohta).

72 Vastaavasti on pääteltävä myös kahden kantajana olevan yhdistyksen osalta. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että oikeuskäytännön mukaan yleisten etujen puolustaminen ei riitä oikeuttamaan yhdistyksen tekemän kumoamiskannteen tutkittavaksi ottamista. Yhdistys ei näin ollen voi nostaa kumoamiskannetta, jos sen jäsenet eivät yksityishenkilöinäkään voi niin tehdä (yhdistetyt asiat T-447/93–T-449/03, AITEC zm. v. komissio, tuomio 6.7.1995, Kok. 1995, s. II-1971, 54 kohta; asia T-585/93, Greenpeace ym. v. komissio, määräys 9.8.1995, Kok. 1995, s. II-2205, 59 kohta ja asia T-195/95, Sveriges Betodlares ja Henrikson v. komissio, määräys 4.10.1996, Kok. 1996, s. II-1283, 35 kohta). Nyt esillä olevassa asiassa ei ole kuitenkaan näytetty toteen, että EPEAEK II:n hyväksymisestä tehty komission yleisesti sovellettava päätös koskee suoraan kantajina olevien yhdistysten jäseniä. Näin ollen yhdistysten nostamaa kannetta, jolla pyritään kumoamaan riidanalaiseen toimeen sisältyvä komission kieltäytyminen muuttamasta EPEAEK II:n hyväksymispäätöstä, ei myöskään voida ottaa tutkittavaksi.

- 73 Edellä esitetystä seuraa, että kanne on hylättävä siltä osin kuin sen kohteena on komission kieltäytyminen muuttamasta EPEAEK II:n hyväksymispäätöstä, eikä asianosaisten esittämiä muita väitteitä ole tarpeen tutkia.
- 74 Toissijaisesti on huomautettava, että kantajat pyrkivät nyt esillä olevalla kanteella kumoamaan riidanalaisen toimen sillä perusteella, että komissio on tällä toimellaan kantajien mukaan rakennerahastoasetuksen ja EY:n perustamissopimuksen vastaisesti kieltäytynyt ottamasta yhteyttä Kreikan toimivaltaisiin viranomaisiin ja kiinnittämästä niiden huomion EPEAEK II:n toteuttamisessa tapahtuneisiin lainvastaisuuksiin ja näin ollen kieltäytynyt vaatimasta kyseisen ohjelman, ohjelma-asiakirjan täydennyksen ja seurantakomitean 29.5.2001 tekemien päätelmien ja päätösten muuttamista siten, että yhteisrahoitusta voitaisiin myöntää EPEAEK II:sta myös ammatillista koulutusta tarjoaville yksityisille laitoksille, tai se on laiminlyönyt nämä toimet.
- 75 Kuten komissio aivan oikein korostaa, kantajat väittävät pääasiassa, että komissio on kieltäytynyt aloittamasta Kreikkaa vastaan jäsenyyssvelvoitteiden eli rakennerahastoasetuksesta ja EY:n perustamissopimuksesta Kreikalle johtuvien velvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn.
- 76 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yksityiset oikeussubjektit eivät kuitenkaan voi riitauttaa päätöstä, jolla komissio kieltäytyy aloittamasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa menettelyä jäsenvaltiota vastaan (asia C-29/92, *Motor France* ym. v. komissio, määräys 12.6.1992, Kok. 1992, s. I-3935, 21 kohta; asia C-107/95 P, *Bundesverband der Bilanzbuchhalter* v. komissio, tuomio 20.2.1997, Kok. 1997, s. I-947, 19 kohta ja asia T-182/97, *Smanor* ym. v. komissio, määräys 16.2.1998, Kok. 1998, s. II-271, 25 kohta).

- 77 EY 226 artiklasta seuraa nimittäin, ettei komissiolla ole velvollisuutta käynnistää jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa menettelyä, vaan sillä on tältä osin laaja harkintavalta, jonka vuoksi yksityiset henkilöt eivät voi vaatia sitä omaksumaan tiettyä kantaa eivätkä nostaa kumoamiskannetta sitä vastaan siksi, että se on kieltäytynyt toteuttamasta toimenpiteitä (edellä 76 kohdassa mainittu asia Smanor ym. v. komissio, määräyksen 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 78 Tämän perusteella myös nyt esillä oleva kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin sen kohteena on komission väitetyksi lainvastainen kieltäytyminen aloittamasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa menettelyä Kreikkaa vastaan.
- 79 Viimeiseksi kantajat pyrkivät kannekirjelmässä esitettyjen ja kantajien oikeudenkäyntiväitteestä esittämässä huomautuksissa toistettujen väitteiden avulla kyseenalaistamaan riidanalaisen toimen laatineen, komission työllisyyden ja sosiaaliasioiden pääosaston pääjohtajan arvion siitä, ettei Kreikan kansalliselle koulujärjestelmälle, jonka olennainen osa ammatillista koulutusta tarjoavat laitokset ovat, osoitettuja julkisia rahoitustoimenpiteitä voida määritellä valtiontuiksi yhteisöjen asiaa koskevan oikeuskäytännön mukaisesti.
- 80 On kuitenkin todettava, etteivät kantajat ole hallintomenettelyn tai tämän menettelyn missään vaiheessa vaatineet sellaisen lainvastaisen tai yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevan yksittäisen tuen tai tukijärjestelmän lakkauttamista, jonka Kreikka olisi ottanut käyttöön ammatillista koulutusta tarjoavien julkisten laitosten hyväksi, vaan kantajat ovat pelkästään arvostelleet yhteisön ja Kreikan EPEAEK II:n yhteisrahoitusjärjestelmää kokonaisuudessaan sillä perusteella, että kantajat on omien väitteidensä mukaan suljettu lainvastaisesti kyseisen yhteisrahoituksen ulkopuolelle. Tämän perusteella kantajat pyrkivät niin toimimiskehotuksella (ks. edellä 31 kohta) kuin nyt käsiteltävänä olevalla kanteellakin pääsiassa laajentamaan EPEAEK II:n yhteisrahoituksen edunsaajaryhmää omaksi

edukseen. Kantajien mukaan yhteisrahoitus on varattu ainoastaan ammatillista koulutusta tarjoaville julkisille laitoksille. Kantajat viittasivat näin ollen EY 87 artiklaan näyttääkseen toteen väitetyn syrjivän kohtelun ammatillista koulutusta tarjoavien julkisten ja yksityisten laitosten välillä eivätkä vaatiakseen sellaisen valtiontuen tai tukijärjestelmän poistamista, josta tuetaan väittämän mukaan lainvastaisesti tai yhteismarkkinoille sopimattomalla tavalla ammatillista koulutusta tarjoavia julkisia laitoksia.

- 81 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo joka tapauksessa, että riidanalaisen toimen laatijan arvioita yhteisön kilpailusääntöjen soveltamatta jättämisestä kansalliseen koulutukseen osoitettuihin tukiin ei voida pitää luonteeltaan päätöksenä eikä ainakaan komission päätöksenä, joka on tehty EY 88 artiklan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen [88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) mukaisesti ja joka voitaisiin riitauttaa nyt esillä olevalla kanteella, vaan ilmoituksen luonteisena toimenpiteenä, josta ei voida nostaa kumoamiskannetta.
- 82 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättelee näin ollen riidanalaisen toimen sisällön perusteella, ettei sitä ollut tarkoitettu valtiontukia koskevaksi komission päätökseksi vaan että sillä oli tarkoitus tiedottaa kantajia siitä, mitä mieltä päätöksen tekijä on kilpailusääntöjen soveltamattomuudesta kansallista koulutusta koskeviin toimenpiteisiin, ja siten perustella EPEAEK II:n hyväksymisestä tehty komission päätös, jonka muuttamista kantajat olivat vaatineet. Riidanalaisen toimen määrittely tällä tavoin on sopusoinnussa myös sen kanssa, ettei päätöstä ole osoitettu Kreikalle eikä se ole lähtöisin komissiolta itseltään tai kilpailuasioista vastaavalta komission jäseneltä vaan työllisyyden ja sosiaali-asioiden pääosaston pääjohtajalta, jonka osalta riidanalaisesta toimesta ei millään tavoin ilmene, että komissio olisi valtuuttanut hänet tekemään valtiontukea koskevan päätöksen (ks. vastaavasti asia T-130/02, Kronoply v. komissio, määräys 5.11.2003, Kok. 2003, s. II-4857, 46 kohta).
- 83 Kun otetaan huomioon edellä esitetyt seikat kokonaisuudessaan, komission esittämä oikeudenkäyntiväite on hyväksyttävä ja käsiteltävänä oleva kanne on jätettävä kokonaan tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

- 84 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantajat on veloitettava korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut sekä vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantajat veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut sekä vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 15 päivänä maaliskuuta 2004.

H. Jung

kirjaaja

H. Legal

jaoston puheenjohtaja